

Karol Jacuński

Urodził się 27 maja 1938 roku. 7 października 1939 roku wraz z rodziną został wysiedlony z gospodarstwa rolnego w Mroczenku. Na skutek dyskryminacji, której rodzina doświadczała ze strony osiadłego na tych terenach Niemca, rodzina była zmuszona do opuszczenia wsi.

Karol Jacuński wraz z ojcem i siostrami musiał ukrywać się w okolicach Nowego Miasta Lubawskiego. Nie zgadzając się na podpisanie niemieckiej listy gwarantującej otrzymanie pracy, skazał się na tułaczkę, doświadczał chłodu i głodu. Wraz z ojcem trafił w 1941 roku do obozu hitlerowskiego w Lebrechtsdorfie (dzisiejsze Potulice), który mógł opuścić dopiero 17 sierpnia 1944 roku. Jako małe dziecko doświadczył na własnej skórze bezmiaru wojny i okrucieństwa niemieckiego faszyzmu.

Szkołę średnią ukończył w Kwidzynie. Służbę wojskową odbywał w marynarce Wojennej, służąc na ORP „Błyskawica”. Swoją karierę zawodową związał z funkcjonującym od 1953 roku z Państwowym Ośrodkiem Maszynowym w Iławie, w którym pełnił funkcję kierownika, a później zastępcy dyrektora.

Jako człowiek z wykształceniem technicznym związał się z ideą spółdzielczości. Przez długie lata pełnił funkcję zastępcy Prezesa Spółdzielni Mieszkaniowej PRACA w Iławie, w tejsze spółdzielni piastował również funkcję w Radzie Nadzorczej.

Działał aktywnie w Okręgowym Ośrodku Doradztwa i Rzeczoznawstwa Stowarzyszeniu Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Rolnictwa jako rzeczoznawca i biegły sądowy, współpracował z Warmińsko-Mazurską Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Olsztynie. Wykonywał pracę rzeczoznawcy o specjalności maszyny, urządzenia, wyposażenie i środki transportu.

Ceniony jako pracownik, zaangażowany, pracowity i rzetelnie wykonujący swoje obowiązki. Karol Jacuński dał się poznać w mieście jako społecznik i osoba zaangażowana w pracę na rzecz kombatantów regionu, w szczególności Iławy.

Był wieloletnim prezesem okręgowego Koła Polskiego Związku Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych w Olsztynie, z siedzibą w Iławie. Aktywnie działał w Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, pracował nad integracją środowiska kombatantów, skupieniem ich w stowarzyszeniu, wspierał iławskich kombatantów, przyczyniał się do utrwalania pamięci o bohaterach II Wojny Światowej.

Jako uczestnik niezliczonych spotkań z dziećmi i młodzieżą popularyzował historię, integrując mieszkańców, co w mieście budującym swoją polską tożsamość miało fundamentalne znaczenie, szczególnie w kontekście społeczno-historycznym.

Karol Jacuński zaangażował się w stworzenie warunków do spotkań kombatantów, zajmował się gromadzeniem pamiątek i dokumentów utrwalających zasługi mieszkańców Iławy dla odzyskania niepodległości, niejednokrotnie występował w interesie środowiska kombatantów, upominając się o należny im szacunek i pamięć, reprezentował i dbał o ich sytuację, pozyskując środki na wsparcie tego środowiska. Przygotowywał lub współpracował przy organizacji wydarzeń miejskich, miejsko-gminnych, powiatowych oraz wojewódzkich związanych z obchodami najważniejszych rocznic, zabiegając o należyty ceremoniał i rangę wydarzenia. Swoją uwagę skupiał na innych, dbał o członków stowarzyszenia, organizował wyjazdy, spotkania, które miały na celu dbałość o najstarszych mieszkańców miasta, uczynienia ich życia bardziej satysfakcjonującym przez zapewnianie ich obecności w życiu publicznym.

Jako były więzień obozu był bardzo zaangażowany w podtrzymywanie pamięci o czasach wojny, dbał o pielęgnowanie tradycji narodowych, wiernie służył prawdzie o okrucieństwach II Wojny Światowej. Nie zgadzał się na relatywizowanie historii, troszczył

się o losy kombatantów, działając bardzo aktywnie w Związku, reprezentując interesy jego członków. Nie ustawał w zabieganiu o uhonorowanie osób wspierających środowiska kombatanckie. Mimo wieku nie zwalniał tempa i swojej aktywności. Praca iławskich organizacji kombatanckich, dzięki jego staraniom była uznawana za wzorcową i stanowiła dobre imię miasta.

Zmarł 2 lutego 2020 roku.

Nadano pośmiertnie tytuł „Zasłużony dla Miasta Iławy. Uchwała nr XXIII/257/16 z dnia 31 sierpnia 2020 roku.